

לְמִסְבֵּל

שאם היא לא תתלבש באותם הלבושים של סיפורי התורה לא יוכל העולם

לסבול את קדושתה.

הסיפור של התורה הוא רק הלבוש של התורה ולכן דוד המלך בקש גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

וְעַל דָּא הָאֵי סְפוּר דְּאוֹרֵייתָא, לְבוּשָׁא דְּאוֹרֵייתָא.

אִיהוּ וְעַל כֵּן זֶה הַסִּיפּוּר שֶׁל הַתּוֹרָה הוּא רֵק לְבוּשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה בְּכַדֵּי שְׂיֻכַּל

העולם לסבול את קדושתה. מֵאַן דְּחָשִׁיב דְּהָהוּא לְבוּשָׁא אִיהוּ

אוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ, וְלֹא מְלָה אַחֲרָא וּמִי שְׁחוּשֵׁב שְׂאוֹתוֹ הַלְבוּשׁ הַפְּשׁוּטִי

הוא התורה ממש ואין בה דבר אחר עליון המתלבש באותו סיפור פשוטי, תִּיפַח

רוּחִיהָ, וְלֹא יֵהֵא לִיָּה חוֹלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאַתִּי תִּיפַח רוּחוֹ וְלֹא

יהיה לו חלק בעולם הבא. בְּגִין כֵּן אָמַר דָּוִד וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר דּוּד הַמֶּלֶךְ,

גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ [בב]. מַה

אור הרשב"י

וכמטמונים ורוצים שיאירו עיניהם בהתורה למיטעם פעם טעם מתיקת התורה, להם מתגלה אור הזה, עד שעל ידי הלימוד התורה הקדושה יתלהב לבו ורעיון מחשבתו להעלות נר תמיד, ולהיות עולה עמו במחשבתו הקדושה עד שנעשה בבחינת סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, וכל כך יומתק למו טעם מתיקת התורה באהבת ה' ורצון אין סוף ברוך הוא וברוך שמו הנעלם בתורתו הקדושה עד

[בב] וביאר הבאר מים חיים על מש"כ גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, כי הזוכה לכתרה של תורה זוכה לראות ולהביט בנפלאותיה ודרך החיים והאור הגנוז בה על דרך הכתוב (שם ל"ד, ט') טעמו וראו כי טוב ה', לידע ולהבין בטוב טעם אור תענוג התורה ומחמדיה, ולהשיג אור הבהיר אור צה ומצוחצח אשר נעלם בתורתנו הקדושה, ומתגלה לדורשיה ומבקשים ומחפשים אותה ככסף וזהב

הלימוד היומי

לע"נ יהושוע ברוך בן שרה ז"ל

דַּתְּחֹת לְבוּשָׂא דְאוֹרֵייתָא כִּי דוּד בִּיקֶשׁ לַדַּעַת אֶת מַה שִׁישׁ מִתַּחַת

ללבושי התורה שהם הסודות הנוראים הגנוזים בה.

בתוך הלבוש יש את הגוף ובתוך הגוף את הנשמה

תָּא חַזִּי, אֵית לְבוּשָׂא דְאַתְחַזִּי לְכֻלָּא בַּא וְרֵאָה שֶׁהַתּוֹרָה הִיא

כדוגמת האדם כי הלבוש של האדם הוא הנראה לכול, ואיננו טפשיין כד

חֲמָאן לְבַר נָשׁ בְּלְבוּשָׂא דְאַתְחַזִּי לֹוֹן שְׂפִירָא, לָא

מְסַתְּפְלִין יְתִיר וְרַק אֵלוֹ הִטִּיפְשִׁים כֹּאשֶׁר הֵם רוֹאִים אָדָם שֶׁהוּא לְבוּשׁ בְּמִלְבוּשׁ

מכובד הם לא מסתכלים ומתבוננים יותר אלא הם מחשיבים אותו רק לפי לבושו.

חֲשִׁיבוּ דְהָהוּא לְבוּשָׂא, גּוּפָא, וְחֲשִׁיבוּ דְגּוּפָא, נְשָׁמָתָא

אבל באמת החשיבות של אותו הלבוש הוא הגוף והחשיבות של הגוף היא הנשמה שהיא

עיקר האדם.

החכמים עבדי המלך מסתכלים בנשמת התורה שהיא תורת הסוד והם

עתידים להסתכל בנשמה של נשמת התורה

כְּהֵאִי גְוּוּנָא אוֹרֵייתָא, אֵית לָהּ גּוּפָא, וְאִינּוֹן פְּקוּדֵי

אוֹרֵייתָא, דְאַקְרוּן גּוּפֵי תוֹרָה. הֵאִי גּוּפָא

מִתְּלַבְּשָׂא בְּלְבוּשֵׁין וכדוגמת כך הוא התורה כי יש לה גוף והן מצוות התורה

אור הרשב"י

שיכסוף וירצה ויחשוק לדבק נפשו לה' תמיד, בלבבו כאש להבה בכלות נפשו לאלהים.

ואור האהבה והחמדה והתשוקה הגדולה בוער

הלימוד היומי

לע"נ יהושוע ברוך בן שרה ז"ל

הנקראים גופי תורה, וזה הגוף הוא מתלבש בלבושים, **דְּאֵינּוֹן סְפוּרִין דְּהָאֵי עֲלֵמָא** שהם הסיפורים של זה העולם הכתובים בתורה, כי נראה שהסיפורים הפשטיים הם גרמו את המצוות כמו מצוות גיד הנשה שהוא ע"י שיעקב התאבק עם המלאך וכן הלכות נחלות נלמדו ממעשה בנות צלפחד וכך הן הרבה מצוות שבתורה. **מְפָשִׁין דְּעֵלְמָא, לָא מְסַתְפְּלִי אֶלָּא בְּהָהוּא לְבוּשָׁא, דְּאֵיהּוּ סְפוּר דְּאוֹרֵייתָא, וְלָא יִדְעֵי יְתִיר** והטיפשים של העולם לא מסתכלים אלא רק באותו הלבוש שהוא הסיפור הכתוב בתורה והם לא יודעים יותר, **וְלָא מְסַתְפְּלִי בְּמָה דְּאֵיהּוּ תְּחוּת הַהוּא לְבוּשָׁא** והם לא מתבוננים מזה יש מתחת לאותו לבוש וסיפור. **אֵינּוֹן דְּיִדְעִין יְתִיר, לָא מְסַתְפְּלִין בְּלְבוּשָׁא, אֶלָּא בְּגוּפָא, דְּאֵיהּוּ תְּחוּת הַהוּא לְבוּשָׁא** ואלו שיודעים יותר הם לא מסתכלים רק בלבוש אלא גם במצוות וגופי התורה שהוא מתחת אותו לבוש. **תְּכִימִין עֲבָדֵי דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, אֵינּוֹן דְּקִימוּ בְּטוֹרָא דְּסִינֵי** [נג] אבל החכמים שהם עבדי המלך העליון ב"ה שהם אלו שעמדו בהר סיני,

אור הרשב"י

ולא רצו לזוז ממקומם הראשון ולעמוד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שאמרו בזהר הגז' אינון דקיימו בטורא דסיני כלומר ולא נפקו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף ולכן הם זוכים לחכמת האמת, ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

[נג] ובביאור הענין כתב הר' יהודה פתייא בהקדמה לספרו בית לחם יהודה וז"ל נ"ב א"מ משמע אותן שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני עכ"ל ונ"ל בביאור כוונתו כי בתחילה כשיצאו ישראל לקראת האלהים היו מתייצבים בתחתית ההר ואח"כ נאמר וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק, כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו, והיו מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה

הלימוד היומי

לע"נ יהושוע ברוך בן שרה ז"ל

לֹא מִסְתַּכְּלֵי אֵלָא בְּנִשְׁמָתָא, דְּאִיהִי עֶקְרָא דְּכֻלָּא
 אוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ הם לא מסתכלים אלא רק בנשמת התורה שהיא תורת הסוד
 שהיא העיקר לכל התורה ממש (רמ"ק). (ולעֲלָמָא) וּלְזִמְנָא דְּאִתִּי, זְמִינִין
 לְאַסְתַּכְּלָא בְּנִשְׁמָתָא דְּנִשְׁמָתָא דְּאוֹרֵייתָא ולעתיד לבוא הם
 עתידים להסתכל בנשמה של נשמת התורה כי אז הקב"ה יגלה לנו את פנימיות הסוד של
 התורה [נד] (רמ"ק).

גם בפרצופים העליונים יש לבוש וגוף ונשמה ונשמה לנשמה
 תָּא חַוִּי, הֶכִי נָמִי לְעֵילָא, אֵית לְבוּשָׂא, וְגוֹפָא,
 וְנִשְׁמָתָא, וְנִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא בא וראה כי כך גם הוא למעלה
 בפרצופים העליונים יש לבוש וגוף ונשמה ונשמה לנשמה [נה]. שְׂמִיָּא וְחִילֵיהוּן.
 אֵלִין אֵינּוּן לְבוּשָׂא כי השמים וכל צבאם אלו הם הלבושים ובהם נכללים
 עולמות בי"ע שהם לבושי המלכות דאצילות שהיא מתלבשת בהם ועי"כ היא מנהיגה את
 העולם וכנגדם הם לבושי התורה שהם הסיפורים שבתורה (רמ"ק). וּכְנֻסַת
 יִשְׂרָאֵל, דָּא גּוֹפָא, דְּמִקְבְּלָא לְנִשְׁמָתָא, דְּאִיהִי תְּפָאֶרֶת

אור הרשב"י

שש אותיות ב' ר' א' ש' י' ת' נעשית המילה
 בראשית וכן שאר אותיות התורה אבל לעתיד
 לבוא יצרפם הקב"ה בצירוף אחר (רמ"ק כאן
 ובפרשת אחרי ע"ח ע"ב).
 [נה] וכדאיתא באורך בע"ח שער מ"ב ע"ש.

[נד] כי לאחר התחיה הקב"ה ידרוש בתורה
 חדשה דהיינו שהוא דרך נסתר יותר בתורה
 שאין אנו יודעים אותו עכשיו מהו, כי אלו
 העשרים ושתים אותיות שהם חקוקות בתורה
 לפי האמת הם עולמות רוחניים ורק מכה סוד
 צירופם מתהווה התורה כגון כאשר מצרפים

הלימוד היומי

לע"נ יהושוע ברוך בן שרה ז"ל